

مقاله پژوهشی

ارزیابی زیست محیطی کاربری اراضی به علت ریزگردها در سه دهه گذشته با استفاده از تکنیک سنجش از دور و مدل CA مارکوف مطالعه موردنی شهر اهواز

یحیی عبدالکریم نیسی، دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، واحد لارستان، دانشگاه آزاد اسلامی، لارستان ایران
محمد ابراهیم عفیفی*، استادیار، گروه جغرافیا، واحد لارستان، دانشگاه آزاد اسلامی، لارستان، ایران (نویسنده مسئول)
مرضیه موغلی، دانشیار، گروه جغرافیا، واحد لارستان، دانشگاه آزاد اسلامی، لارستان، ایران

چکیده:

یکی از مشکلات زیست محیطی، شاخص آلدگی هواست که مهم‌ترین شاخص آن، حجم ذرات معلق موجود در جو است و در شهرهای جنوبی و غربی کشور در سال‌های اخیر افزایش محسوسی یافته است. تحقیق حاضر باهدف، پایش تغییرات کاربری اراضی به علت ریزگردها در سه دهه گذشته با استفاده از سنجش از دور و CA-Markov در شهر اهواز انجام شد. روش تحقیق تحلیلی-میدانی بود. پس از انجام مطالعات اولیه و تهیه تصاویر ماهواره‌ای مناسب، با مقادیر مختلف نمونه‌های تعییمی و با توجه به برداشت‌های زمینی، تحلیل و ارزیابی شد. تصاویر مورداستفاده، به ترتیب تصاویر ماهواره لندهای ۷، ۵ و ۸ سال‌های ۲۰۰۰، ۲۰۱۰ و ۲۰۲۰ بوده است. طبقه‌بندی به روش شبکه عصبی مصنوعی انجام و میزان صحت طبقه‌بندی ارزیابی و با استفاده از مدل CA-Markov نقشه پیش‌بینی محدوده مطالعاتی آماده شد. نتایج طبقه‌بندی نشان داد اراضی ساخته شده سال ۲۰۰۰ از ۱۰۶۳۷/۲۴ به ۱۰۹۲۵/۷۶ هکتار در سال ۲۰۱۰ رسیده و ۲۸۸/۴۲ هکتار مساحت آن افزایش یافته است. فضای سبز در سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۰ از ۱۲۷۵/۴۱ از ۱۲۷۹/۹۹ هکتار به ۵۸/۴ هکتار افزایش مساحت داشته که علت آن کاشت درختان دست کاشت در طی این سال‌ها جهت مقابله با ریزگردها بوده است. این تغییرات از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۰ روند کاهشی داشته و تغییرات مساحت آن از ۱۲۷۹/۹۹ هکتار به ۱۱۲۰/۴۹ رسیده یعنی ۱۵۹/۵۰ کاهش مساحت داشته است. نتایج نشان می‌دهد رشد و توسعه مناطق مسکونی اهواز و تبدیل فضای سبز به مسکونی همواره مثبت بوده است به طوری که نقشه پیش‌بینی سال ۲۰۳۰ نیز گویای این مطلب است و پیش‌بینی شد مساحت اراضی ساخته شده در سال ۲۰۳۰ به ۱۲۷۴۴/۸۴ هکتار برسد. ضریب کاپا در سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۰ و ۲۰۲۰ به ترتیب ۹۱/۸۷، ۹۳/۲۹ و ۹۵/۴۰ به دست آمد. نتایج حاصل، نشان از بالا بودن ضریب کاپا و دقت کلی در تصاویر جدیدتر می‌باشد.

کلمات کلیدی: تغییرات کاربری اراضی، ریزگردها، سنجش از دور، CA مارکوف.

تاریخ ارسال: ۱۴۰۰/۲/۱

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۰/۳/۱۷

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۴/۲۱

* محمد ابراهیم عفیفی، استادیار، گروه جغرافیا، واحد لارستان، دانشگاه آزاد اسلامی، لارستان، ایران، afifi.ebrahim6353@gmail.com

مقدمه

امروزه هر بحثی درباره توسعه بدون توجه به مفهوم پایداری زیست محیطی ناتمام تلقی می‌شود. موضوع پایداری زیست محیطی طی سه دهه پایانی قرن بیستم به طور ویژه‌ای مورد توجه بسیاری از افراد، بخصوص محققین و دولت‌ها می‌باشد. امروزه به طور فزاینده‌ای فرصت‌ها و چالش‌های اصلی جهان در شهرها متجلی گردیده و رشد شتابان شهرنشینی در چند دهه گذشته و گسترش فعالیت‌های صنعتی، زیرساخت‌های شهری را کاهش و در مقابل ضایعات زیست محیطی را به شدت افزایش داده است. شهرهایی که به سرعت رشد کرده به دلیل تخریب محیط طبیعی در حال حاضر، با بحران‌های زیست محیطی متعددی مواجه شده‌اند و کلان‌شهرها نمونه‌های بارز آن هستند (حسین زاده و همکاران، ۱۳۹۰). یکی از مهم‌ترین بحران‌های زیست محیطی در مناطق خشک و نیمه خشک، پدیده‌ی مخرب بیابان‌زایی و فرسایش بادی است (بهرا و همکاران، ۲۰۰۷^۱). فرسایش بادی می‌تواند در خاک‌های خشک لسی، بافت ماسه‌ای و سطح عاری از پوشش گیاهی در بادهای بالاتر از سرعت آستانه فرسایش به مشکلی جدی تبدیل شود (استرک و گوستنر، ۲۰۰۷^۲). وقوع طوفان‌های گردوغبار ناشی از فرسایش بادی، فرآیندی است که به تخریب سرزمین منجر می‌شود و می‌تواند به عنوان یک شاخص بیابان‌زایی قابل توجه قرار گیرد (ایکسو، ۲۰۰۶^۳). در پدیده‌ی گردوغبار، خاک فرسایش یافته به وسیله‌ی باد حرکت داده می‌شود که بر حسب اندازه‌ی ذرات، حرکت به یکی از سه طریق تعلیق، خزیدن و جهش است (وانگ و همکاران، ۲۰۱۵^۴). آنچه امروزه در کشور ما تحت عنوان پدیده‌ی ریز گرد شناخته می‌شود، تحت تأثیر طوفان‌ها و جریان‌های هوایی ناشی از جابه‌جایی و حرکت ذرات ریز و بسیار ریز تشکیل دهنده‌ی خاک‌ها به صورت معلق شکل گرفته است (عزیزی و همکاران، ۲۰۱۲^۵).

به طور کلی، تشکیل طوفان گردوغبار به سه عامل بستگی دارد: وجود بادهای قوی، سطح حساس به فرسایش بادی و شرایط ناپایدار جوی (يانگ و ايکسيا، ۱۹۹۶^۶). از طرفی، انسان‌ها با تغییر کاربری اراضی در مناطق حساس به شکل گیری طوفان‌های شن و ماسه، در شکل گیری طوفان‌های گردوغبار نقش مهمی ایفا می‌کنند. بر اساس دستورالعمل سازمان جهانی هواشناسی، هر گاه سرعت باد در ایستگاهی از ۱۵ متر بر ثانیه تجاوز کند و دید افقی به علت گرد و غبار به کمتر از ۱ کیلومتر برسد، طوفان گردوغبار گزارش می‌شود. سرعت‌های بیش از ۷ متر بر ثانیه در ارتفاع ۱۰ متری، در ایجاد شرایط طوفانی و شکل گیری گردوغبار نقش مهمی دارد (گوهري و اختصاصي، ۲۰۱۳^۷).

بادهای شدید و گردوغبار، مقدار خاک زیادی را از روی زمین‌های خشک بدون پوشش گیاهی با خود بلند و هوا را تاریک می‌کند. انتشار گردوغبار به صورت وقایعی پراکنده که در اندازه، زمان و غلظت ذرات متفاوت است، در جو زمین رخ می‌دهد. متوسط ارتفاع طوفان گردوغبار بین ۹۰۰ تا ۱۸۰۰ متر است (تان و همکاران، ۲۰۱۴^۸). در سالیان اخیر، میزان پدیده‌ی گردوغبار در شهرهای جنوبی و غربی کشور افزایش محسوسی یافته است.

از عمدۀ ترین دلایل این پدیده علاوه بر مشکلات داخلی، منشأ فرامرزی آلدگی و نقش ضعیف راهبردهای مربوط به تثیت شن‌های روان در کشورهای همسایه و تخریب پوشش گیاهی و تغییرات کاربری اراضی این مناطق است (قطرسمنی، ۲۰۱۸^۹). در این زمینه تحقیقات بسیاری انجام پذیرفته است.

1. Behera
2. Sterk & Goossens
3. Xu
4. Wang et al
5. Azizi et al
6. Xia & Yang
7. Ekhtesasi & Gohari
8. Tan et al
9. Ghatresamani

بوچانی و فاضلی (۱۳۹۰)، بیان داشتند که عامل اصلی زوال درختان بلوط نفوذ ریز گردهای عربی و گردوغبار است. آدام و همکاران^۱ (۲۰۱۰) و تاکسون و همکاران^۲ (۲۰۱۱)، اظهار داشتند که پوشش گیاهی نقش مهمی در نگهداری و کنترل تغییرات اکوسیستم دارد و تغییرات آن با تهیه نقشه از تصاویر ماهواره‌ای ارزیابی می‌شود که در دو دهه اخیر به ابزار مهمی تبدیل شده است. کلی و همکاران^۳ (۲۰۱۱)، تغییرات پوشش گیاهی تالابی در حال احیاء را با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای بررسی نمودند. نتایج نشان داد که کوچک‌ترین واحد مطالعاتی نقش مهمی در تعیین تغییرات دارد. عزیزی قلاتی و همکاران (۱۳۹۵)، در پیش‌بینی روند تغییرات مکانی کاربری اراضی و احمدی و نارنگی فرد (۱۳۹۵)، برای برآورد کیفیت و آشکارسازی تغییرات پهنه‌های جنگلی از تصاویر ماهواره‌ای بیان کردند این فناوری ابزاری مناسب در این زمینه است. استفاده از تصاویر ماهواره‌ای MODIS و مدل حمل و نقل جوی گردوغبار برای ارزیابی فنولوژی و پراکندگی گرده Juniperus sp. توسط لوال و همکاران^۴ (۲۰۱۱) استفاده شد تا بتوان پیش‌بینی‌های لازم برای پیشگیری از آسیب‌های ناشی از پراکنش گرده‌ها بر سلامت انجام شود. عفیفی (۱۳۹۶)، به پایش ریز گردها با استفاده از تصاویر چند طیفی ماهواره مادیس در جنوب غربی ایران پرداختند. با بررسی نتایج طبقه‌بندی تصاویر مشاهده شد از بین روش‌های تحقیقات پیشین الگوریتم طبقه‌بندی کننده ماشین بردار در منطقه جنوب غربی ایران دارای دقت مناسب‌تری نسبت به سایر روش‌هاست.

همچنین در سال ۲۰۱۴، پراجچی و پراوین^۵ (۲۰۱۴) برای تشخیص و پایش دو طوفان گردوغبار، شاخص MNDVI و NDVI حاصل از تصاویر چند طیفی سنجنده MODIS بکار گرفتند. میرحسنی و همکاران (۱۳۹۷)، بررسی تأثیر کاربری اراضی بر غلظت گردوغبار و میزان هدر رفت خاک در مناطق بیابانی را در عین خوش دهلهان، ایلام موردنرسی قراردادند. با توجه به نتایج، همبستگی و مؤلفه‌های PC1 تأثیر کنترلی بیشتری بر فرسایش بادی دارد. عفیفی (۱۳۹۹)، مدل‌سازی تغییرات کاربری اراضی با استفاده از مدل زنجیره‌ای مارکوف و مدل LCM در شهر شیراز انجام دادند. بنا بر نتایج بدست آمده، کشاورزی آبی پویاترین کاربری موجود در منطقه بوده که وسعت این اراضی طی ۱۹۸۵ تا ۲۰۱۵ روندی صعودی را در پی داشته است.

بکائیان و همکاران (۱۳۹۹)، پایش روند تغییرات کاربری اراضی را با تأکید بر توسعه فیزیکی شهر تهران انجام دادند. نتایج پردازش و طبقه‌بندی تصاویر نشان داد که اراضی شهری به طور پیوسته با رشد همراه بوده و اراضی با پیز در مقیاس بسیار کم و آرام، در حال افزایش است. عفیفی و همکاران (۱۳۹۹)، در ارزیابی پایداری با استفاده از فن چند معیاره شبکه عصبی مصنوعی در شهریابک نتیجه گرفتند که در مقیاس سالانه ششماهه بیشتر خشک‌سالی‌های آن از نوع خشک‌سالی‌های ضعیف تا متوسط است؛ اما در مقیاس بلندمدت ۴۸ ماه ۷۵ درصد خشک‌سالی‌ها از نوع شدید و بسیار شدید است. در منابع بررسی شده اثرات ریز گردها بر پوشش گیاهی و همچنین قابلیت‌های تصاویر ماهواره‌ای بر شناخت پوشش گیاهی بحث گردیده است. در بررسی منابع به ارزیابی تغییرات کاربری اراضی و تأثیر آن بر افزایش یا کاهش ریز گردها پرداخته نشده است. هدف از انجام پژوهش حاضر پایش تغییرات کاربری اراضی به علت ریز گردها در سه دهه گذشته با استفاده از تکنیک سنجش از دور و مدل CA مارکوف در شهر اهواز است. با توجه به اینکه مسئله ریز گردها معضل جهانی است و شهر اهواز در سال‌های اخیر توسط سازمان بهداشت جهانی آلووده‌ترین شهر جهان شناخته شده است لذا انجام تحقیقات این چنین در مقیاس‌های مختلف می‌تواند در مدیریت شهر اهواز در آینده کارساز باشد.

1. Adam et al

2. Tuxen

3. Kelly

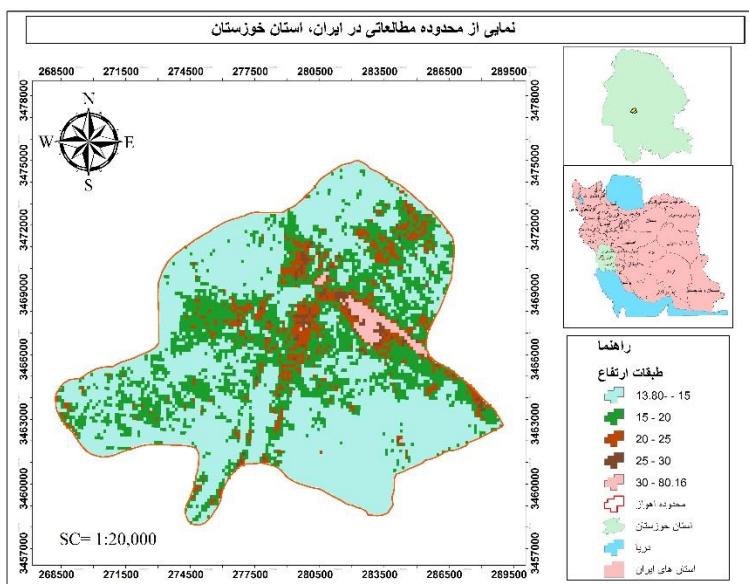
4. Luval

5. Prachi & Pravin

مواد و روش‌ها

• معرفی محدوده مطالعاتی

محدوده مطالعاتی پژوهش شهر اهواز می‌باشد که کی از کلان‌شهرهای ایران است، که در بخش مرکزی شهرستان اهواز قرار دارد و از سال ۱۳۰۳ تاکنون به عنوان مرکز استان خوزستان شناخته می‌شود. جمعیت این شهر طبق سرشماری مرکز آمار ایران در سال ۱۳۹۵ حدود ۱,۱۸۴,۷۸۸ نفر می‌باشد. که به عنوان هفتمین شهر پرجمعیت ایران به شمار می‌آید. شهر اهواز با مساحت ۱۸۶۵۰ هکتار، به عنوان یکی از شهرهای وسیع ایران (چهارمین شهر بزرگ ایران)، محسوب می‌شود (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۵).

شکل (۱): نمایی از محدوده مطالعاتی

• روش تحقیق

روش انجام تحقیق تحلیلی-میدانی بوده، بدین صورت بوده است که پس از انجام مطالعات اولیه و تهیه تصاویر ماهواره‌ای مناسب، با مقادیر مختلف نمونه‌های تعلیمی و با توجه به برداشت‌های زمینی، تحلیل و ارزیابی شد. تصاویر مورد استفاده در پژوهش، تصاویر ماهواره لندست ۷ به تاریخ ۱۲/۰۵/۲۰۰۰ و لندست ۵ به تاریخ ۰۳/۰۵/۲۰۱۰ و لندست ۸ به تاریخ ۰۱/۰۵/۲۰۲۰ بوده است. به منظور بررسی تغییرات کاربری اراضی، طبقه‌بندی به روش شبکه عصبی مصنوعی بر روی تصاویر ماهواره‌ای انجام گرفته و میزان صحت طبقه‌بندی ارزیابی گردید. سپس با استفاده از مدل CA-Marcive نقشه پیش‌بینی محدوده مطالعاتی آماده گردید.

جدول (۱): خصوصیات تصاویر مورد استفاده در پژوهش

نوع سنجنده	ماهواره	تاریخ اخذ تصویر	شماره گذر تصویر	قدرت تفکیک مکانی	قدرت تفکیک رادیومتری
ETM ⁺	لندست ۷	۲۰۰۰/۰۵/۱۲	P165,R38	۳۰ متر	۸ بیت
TM	لندست ۵	۲۰۱۰/۰۵/۰۳	P165,R38	۳۰ متر	۸ بیت
OLI	لندست ۸	۲۰۲۰/۰۵/۰۱	P165,R38	۳۰ متر	۱۲ بیت

پیش‌پردازش تصویر

- تصحیح هندسی

با استفاده از نقشه راه‌ها از نقشه‌های ۱:۲۵۰۰۰ سازمان نقشه‌برداری و تطابق آن‌ها با تصاویر سال ۲۰۲۰، ابتدا تصویر سال ۲۰۲۰ نسبت به نقشه‌های ۱:۲۵۰۰۰ کنترل و ازنظر صحت هندسی مناسب تشخیص داده شد. سپس تصویر سال ۲۰۱۱ و ۲۰۰۰ با روش تصویر به تصویر تصحیح هندسی شد. در هر دو مرحله از روش تبدیل چندجمله‌ای و روش نزدیک‌ترین همسایه برای نمونه‌برداری مجدد استفاده گردید.

پردازش تصویر

- انتخاب بهترین ترکیب باندی

می‌توان با روش رقومی از پارامتری به نام فاکتور شاخص مطلوب^۱ برای دو منظور زیر استفاده کرد:

الف) تعیین مناسب‌ترین ترکیب باندی برای ایجاد FCC

ب) تعیین مناسب‌ترین باندها برای طبقه‌بندی رقومی (چاوز^۲، ۱۹۸۸)

تعداد ترکیب‌های باندی متعددی که حاصل از باندهای طیفی‌اند، باید ساخته شده و مقایسه شوند. بر اساس رابطه زیر، می‌توان تعداد ترکیب‌های r تایی حاصل از باندهای مورداستفاده را محاسبه کرد

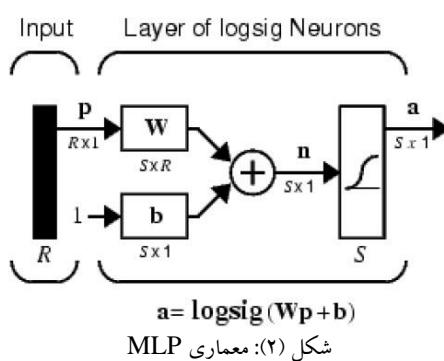
$$\binom{N}{r} = \frac{N!}{r!(N-r)!} \quad (1)$$

تعداد ترکیب r تایی باندها و N تعداد باندهاست.

- طبقه‌بندی تصویر

شبکه عصبی مصنوعی

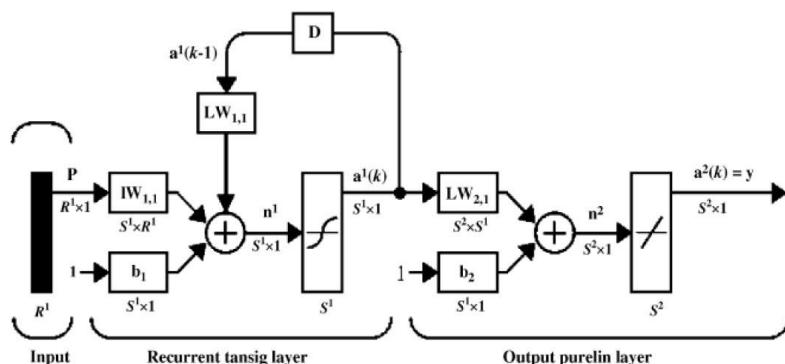
ایده اصلی استفاده از شبکه‌های عصبی مصنوعی در انجام محاسبات، که از همان سلول‌ها یا واحدهای پردازش مغز انسان نشست گرفته است، اولین بار در سال ۱۹۵۰ مطرح و در سال ۱۹۷۰ به صورت عملی اجرا شد (فلاحی و منشادی، ۱۳۹۴). این شبکه دارای چند لایه بین لایه ورودی و خروجی است که به آن‌ها لایه‌های پنهان می‌گویند. همچنینتابع فعال‌سازی در این شبکه‌ها غیرخطی و از نوع sigmoid است. این شبکه به دلیل استفاده از تابع غیرخطی، در برابر مسائل گوناگون توانایی بیشتری نسبت به شبکه‌های دیگر نظیر پرسپترون ساده و خطی دارد و می‌تواند برای حل مسائل مختلفی از جمله توابع تقریب، تخمین الگو و طبقه‌بندی آموختش بینند. معماری شبکه MLP در شکل ۵، نشان داده شده است. شبکه شامل S لایه می‌باشد که با R ورودی در ارتباط هستند و مقدار این ارتباط را مقادیر وزن‌های WSR مشخص می‌کنند. مقادیر S و R به ترتیب تعداد نرون‌ها و تعداد ورودی‌ها است (فلاحی و منشادی، ۱۳۹۴).

شکل (۲): معماری

1. Optimum Index Factor (OIF)
2. Chavez

شکل ۶، نمونه‌ای از ساختار یک شبکه پرسپترون سه لایه را ارائه می‌نماید. این ساختار شامل یک لایه ورودی، یک لایه مخفی و نهایتاً یک لایه خروجی خواهد بود (بانژاد و همکاران، ۱۳۹۲).

شکل ۳- نمونه‌ای از ساختار شبکه عصبی مصنوعی پرسپترون سه لایه

عناصر اصلی یک شبکه عصبی، عصب‌ها یا نرون‌های مصنوعی هستند. الگوی ورودی به یک گره شیوه دندربیت یک سلول یولوژیک است که می‌توان آن را با برداری با n متغیر یا نرون به صورت $(X=X_1, X_2, \dots, X_n)$ نشان داد. مجموع حاصل ضرب ورودی‌ها در وزن‌های نظریشان را نیز می‌توان با کمیت اسکالر s نمایش داد. در بسیاری از مسائل پیچیده ریاضی که به حل معادلات غریب‌خطی منجر می‌شود، یک شبکه پرسپترون چندلایه می‌تواند به سادگی با تعریف اوزان و توابع مناسب مورداستفاده قرار گیرد. توابع فعالیت مختلفی به فراخور اسلوب مسئله در نرون‌ها مورداستفاده قرار می‌گیرد. در این نوع شبکه‌ها از یک لایه ورودی جهت اعمال ورودی‌های مسئله یک لایه پنهان و یک لایه خروجی که نهایتاً پاسخ‌های مسئله را ارائه می‌نمایند، استفاده می‌شود. در این شبکه‌ها وزن‌های داده شده به نرون به نحوی تنظیم می‌شود که نزدیک‌ترین مقدار خروجی را نسبت به مقدار مشاهده‌ای تولید کند. این کار آموزش شبکه نام دارد. الگوریتم‌های آموزش، روندهایی هستند که توسط آنها وزن‌های شبکه تنظیم می‌گردند. هدف از آموزش شبکه این است که شبکه قانون کار را یاد بگیرد و پس از آموزش به ازای هر ورودی، خروجی مناسب را ارائه دهد. تاکنون بیش از ۱۰۰ نوع الگوریتم یادگیری به وجود آمده است. یکی از معروف‌ترین الگوریتم‌های آموزشی، الگوریتم پس انتشار خطی^۱ می‌باشد. همچنین به منظور بررسی دقیق شبکه آموزش یافته، عمل آزمون یا صحت یابی شبکه با ارایه داده‌های مجموعه صحت یابی به شبکه انجام می‌گیرد.

$$s = \sum_{n=1}^N w_n \cdot x_n = W^T \cdot X \quad \text{رابطه (۲)}$$

که در آن $(W=w_1, w_2, \dots, w_n)$ بردار وزن نرون‌ها است. کمیت s سپس وارد یک تابع غریب‌خطی f می‌شود تا خروجی را نتیجه دهد:

$$y = f(s) \quad \text{رابطه (۳)}$$

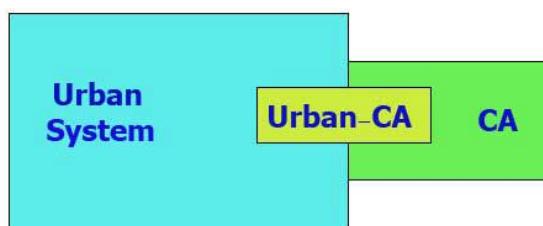
تابع غریب‌خطی انتقال معمولاً به فرم یک تابع حلقوی به صورت رابطه (۴) تعریف می‌شود:

$$f(s) = (1 + \exp(-s))^{-1} \quad \text{رابطه (۴)}$$

خروجی‌ای تواند نتیجه مدل و یا ورودی لایه بعدی در شبکه‌های چندلایه باشد. الگوریتم‌های مختلفی جهت محاسبه وزن‌های بهینه ارائه شده است که در این میان الگوریتم پس انتشار خطا پرکاربردترین آن‌هاست (بانژاد و همکاران، ۱۳۹۲). برای ارزیابی نتایج طبقه‌بندی در پژوهش حاضر از روش برآورد دقت کلی و شاخص کاپا استفاده شده است. در نهایت پس از تهیه نقشه کاربری اراضی نقشه پیش‌بینی سال ۲۰۳۰ آماده گردید.

- مدل سلوهای خودکار - مارکوف مدل‌های CA و Urban-CA

مدل سلوهای خودکار یا به اختصار CA در سال‌های اخیر کارایی زیادی برای شبیه‌سازی توسعه اراضی شهری در مناطق مختلف جهان نشان داده است. طبق نظریه سیستم‌های پیچیده، فعل و انفعالاتی که در سطح کوچک‌ترین اجزاء یک سیستم رخ می‌دهد، که اساس رفتار کل سیستم را شکل می‌دهد. در نتیجه مدل‌های Urban-CA که شهرها را به صورت اجزاء کوچک‌تری به نام پیکسل تقسیم می‌کنند و قوانین خاصی را برای تک‌تک این اجزاء اعمال می‌کنند؛ می‌توانند به عنوان ابزاری برای ارزیابی توسعه شهری مورد استفاده قرار گیرند. همان‌طور که در شکل (۷) مشاهده می‌شود، مدل CA از تلاقي سیستم‌های شهری و سیستم CA به وجود می‌آید و درواقع ویژگی‌های هر دو آن‌ها را در بر می‌گیرد.

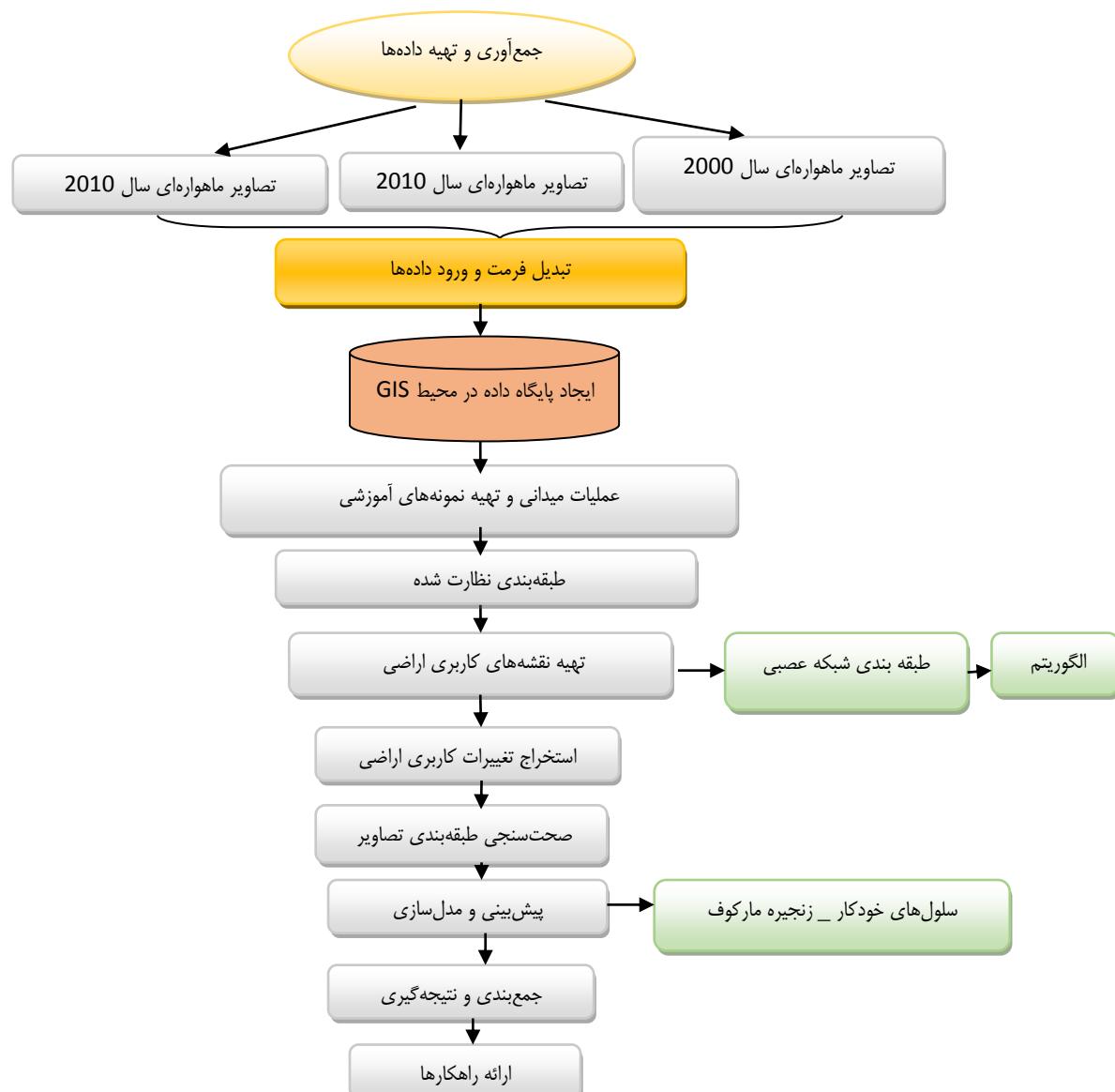
شکل (۴): رابطه بین سیستم شهری، سیستم CA و Urban-CA

در بین مدل‌های دینامیکی، مدل سلوهای خودکار - مارکوف با تعیین احتمال تغییرات کاربری / پوشش سرزمین در فرآیند زنجیره‌ی مارکوف و نیز شبیه‌سازی تغییرات مکانی آن از راه تعیین قوانین محلی با استفاده فیلتر مکانی سلوهای خودکار و نقشه‌های شایستگی کاربری‌ها به مدل‌سازی دینامیک تغییرات زمانی و مکانی کاربری / پوشش سرزمین می‌پردازد. در شکل ۵، فلوچارت مراحل انجام پژوهش نشان داده شده است.

یافته‌ها

خطای تصحیح هندسی، برای تصاویر سال ۲۰۰۰ برابر ۰/۴۲ و برای تصاویر سال ۲۰۱۰ برابر ۰/۳۶ بدست آمد. بالاترین رتبه بندی شاخص OIF تصاویر⁺ ETM از بین ۲۰ ترکیب باندی ۱۵۷، TM از بین ۲۰ ترکیب ۱۴۵ و OLI از بین ۳۵ ترکیب ساخته شده ۵۶۷ به شرح جدول ۲ می‌باشد.

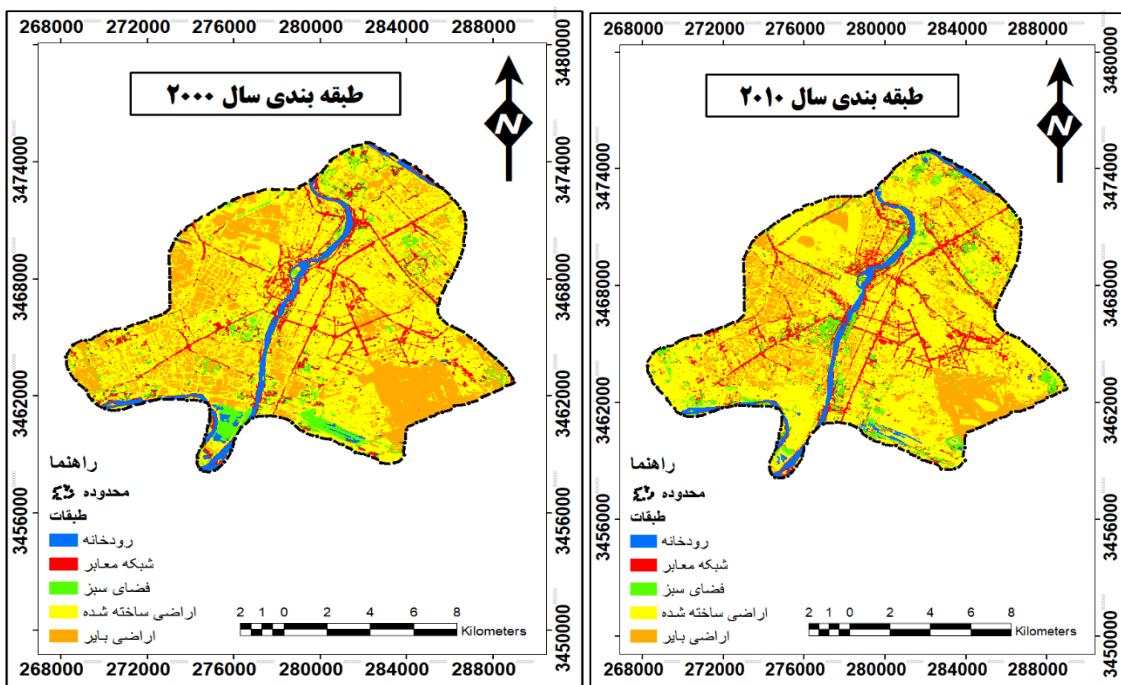
در این تحقیق پس از انجام تصحیحات، جمع‌آوری نقاط نمونه‌برداری طی دو مرحله صورت گرفته است؛ یکی قبل از طبقه‌بندی که با عنوان نقاط آموزشی شناخته شده و دیگری نقاط آموزشی که بعد از طبقه‌بندی و برای ارزیابی صحت طبقه‌بندی برداشت شده و بر روی تصویر اعمال گردیده است. لازم به ذکر است بخشی از نمونه‌های آموزشی از طریق مطالعات میدانی و بخشی دیگر از طریق استفاده از تصاویر گوگل ارث به دست آمده است. سپس طبقه‌بندی تصویر با روش شبکه‌های عصبی مصنوعی چندلایه صورت گرفت و با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای سنجنده‌های مختلف لنdest کاربری اراضی طی دوره ۲۰۲۰ تا ۲۰۰۰ استخراج شده است که در شکل‌های ۶ تا ۸ دیده می‌شود.

شکل (۵): فلوچارت مراحل انجام پژوهش

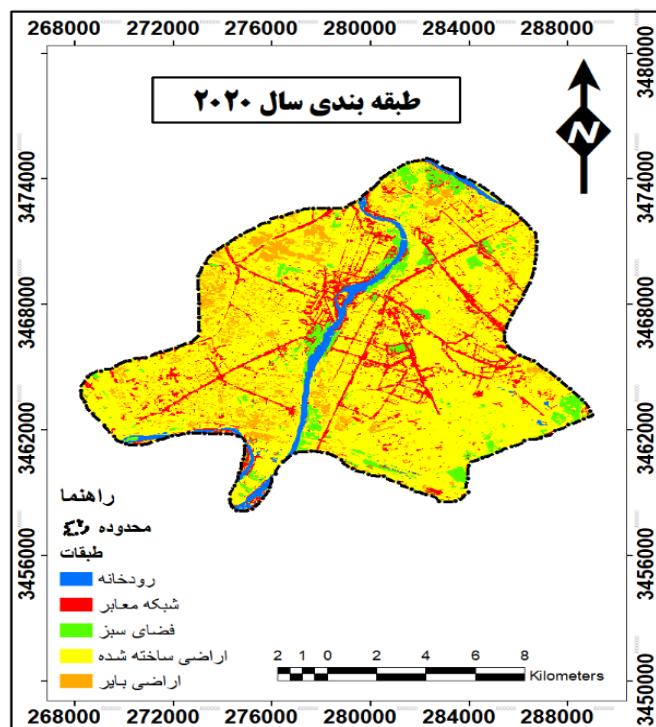
جدول (۲): نتایج تحلیل شاخص OIF در سال‌های مطالعاتی

OIF شاخص	نام باندها	تصویر
(۶۹/۶۹)	باند ۱ باند ۵ باند ۷	ETM ⁺
(۶۱/۰۶)	باند ۱ باند ۴ باند ۵	TM
(۹۶۱۷/۴۵)	باند ۵ باند ۶ باند ۷	OLI

شکل (۷): نقشه کاربری اراضی سال ۲۰۱۰ با روش شبکه عصبی

شکل (۶): نقشه کاربری اراضی سال ۲۰۰۰

شکل (۸): نقشه کاربری اراضی سال ۲۰۲۰ با روش شبکه عصبی

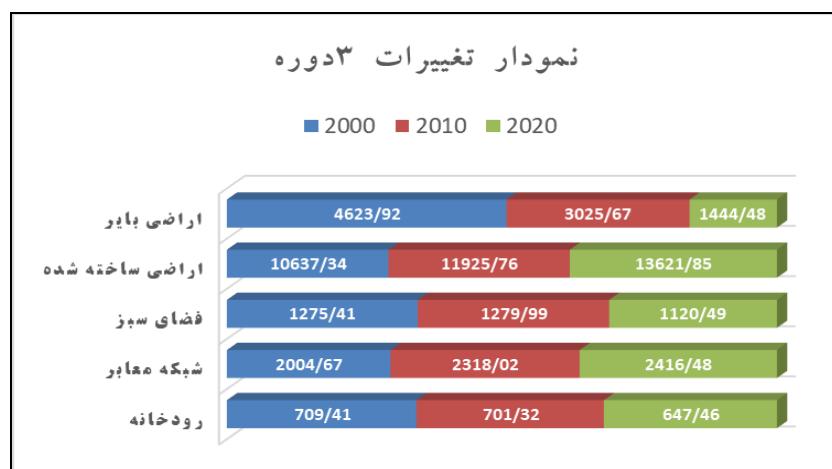
مساحت کلاس‌ها و تغییرات کاربری‌های بدست آمده آن در بازه زمانی موردمطالعه محاسبه شده که به صورت جدول (۲) بود. با استفاده از CA_Markov و CA_Markov نقشه پیش‌بینی سال ۲۰۳۰ تهیه شد. بر اساس عوامل دخیل در تغییرات کاربری اراضی شهری در منطقه موردمطالعه ورودی‌های مدل سلول‌های خودکار به صورت جدول (۳) انتخاب شده و پیش‌بینی صورت گرفته تابعی از ورودی‌های مدل می‌باشد. مساحت کلاس‌های نقشه پیش‌بینی سال ۲۰۳۰ نیز در جدول (۴) و نقشه خروجی آن در شکل ۱۰، نشان داده شده است.

جدول (۳): متغیرهای ورودی در مدل شبیه‌سازی سلول‌های خودکار

ردیف	متغیر مؤثر در کاربری اراضی	شناسه
۱	شیب	Slope
۲	فاصله از جاده‌های موجود	EU Road
۳	فاصله از رودخانه	EU River
۴	فاصله از کاربری‌های ساخته شده دوره‌های قبلی	EU City

جدول (۴): مساحت طبقات (ha) بر اساس روش شبکه عصبی در بازه زمانی ۲۰۰۰-۲۰۲۰

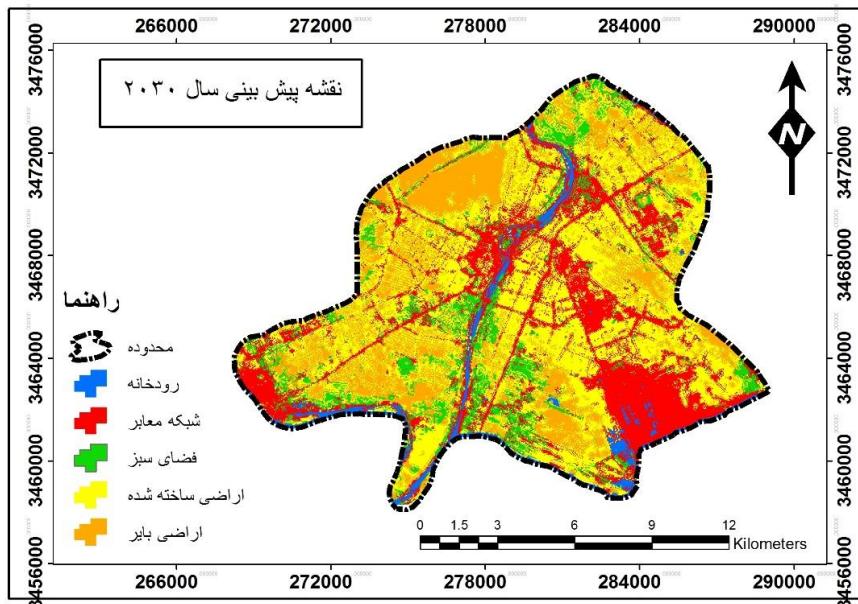
ردیف	کلاس‌های کاربری	۲۰۰۰	۲۰۱۰	۲۰۲۰	تغییرات سطوح از ۲۰۰۰ به ۲۰۲۰
۱	رودخانه	۷۰۹/۴۱	۷۰۱/۳۲	۶۴۷/۴۶	-۶۱,۹۵
۲	شبکه معابر	۲۱۰۴/۶۷	۲۳۱۸/۰۲	۴۰۱۶/۴۸	۱۹۱۱,۸۱
۳	فضای سبز	۱۲۷۵/۴۱	۱۲۷۹/۹۹	۱۱۲۰/۴۹	-۱۵۴,۹۲
۴	اراضی ساخته شده	۱۰۶۳۷/۳۴	۱۰۹۲۵/۷۶	۱۲۰۲۱/۸۵	۱۳۸۴,۵۱
۵	اراضی باир	۴۸۲۳/۹۲	۴۰۲۵/۶۷	۱۴۴۴/۴۸	-۳۳۷۹,۴۴

شکل (۹): نمودار تغییرات ۳ دوره ۲۰۰۰، ۲۰۱۰ و ۲۰۲۰ محدوده مطالعاتی شهر اهواز

جدول (۵): مساحت طبقات (ha) نقشه پیش‌بینی سال ۲۰۳۰ به روشن CA_Markov

ردیف	کلاس‌های کاربری	۲۰۳۰
۱	رودخانه	۵۴۲/۵۰
۲	شبکه معابر	۴۶۳۸/۵۱
۳	فضای سبز	۴۱۴/۴۸
۴	اراضی ساخته شده	۱۲۷۴۴/۸۴
۵	اراضی بایر	۸۹۹/۹۶

شکل (۱۰): نقشه پیش بینی سال ۲۰۳۰ محدوده مطالعاتی شهر اهواز

پس از طبقه بندی تصویر ارزیابی صحت طبقه بندی با استفاده از ۲۰۰ نقطه کنترل که ۱۰۰ نقطه در طبقه بندی و ۱۰۰ نقطه در ارزیابی صحت طبقه بندی استفاده شد، انجام گرفت. نتایج ارزیابی صحت طبقه بندی در جدول ۶، نشان داده شده است.

جدول (۶): ضریب کاپا و دقت کلی طبقه بندی منطقه مورد مطالعه

سال	سال	سال	پارامتر آماری
۲۰۲۰	۲۰۱۰	۲۰۰۰	ضریب کاپا
۹۵/۴۰	۹۳/۲۹	۹۱/۸۷	دقت کلی

نتیجه گیری

نتایج طبقه بندی تصویر نشان داد که اراضی ساخته شده در سال ۲۰۰۰ برابر با ۱۰۶۳۷/۳۴ هکتار بوده که با تغییرات کاربری و تبدیل سایر کاربری ها به کاربری مسکونی در سال ۲۰۱۰ به ۱۰۹۲۵/۷۶ هکتار رسیده یعنی ۲۸۸/۴۲ هکتار مساحت آن افزایش یافته است. فضای سبز در سال های ۲۰۰۰ الی ۲۰۱۰ از ۱۲۷۵/۴۱ هکتار به ۱۲۷۹/۹۹ هکتار رسیده یعنی ۵۸/۴ هکتار افزایش مساحت داشته است که علت آن کاشت درختان دست کاشت در طی سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۰ جهت مقابله با ریز گردها بوده است. این تغییرات از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۰ روند کاهشی داشته است و تغییرات مساحت آن از ۱۲۷۹/۹۹ هکتار به ۱۱۲۰/۴۹ رسیده یعنی ۱۵۹/۵۰ کاهش مساحت داشته است. همچنین نتایج طبقه بندی نشان می دهد رشد و توسعه مناطق مسکونی اهواز و تبدیل فضای سبز به مسکونی همواره مثبت بوده است به طوری که نقشه پیش بینی سال ۲۰۳۰ نیز گویای این مطلب است و پیش بینی شد مساحت اراضی ساخته شده در سال ۲۰۳۰ به ۱۲۷۴۴/۸۴ هکتار برسد. پس از طبقه بندی و ارزیابی تغییرات، ضریب کاپا و دقت کلی حاصل از طبقه بندی به منظور ارزیابی روش پیشنهادی تحقیق محاسبه گردید که در جدول (۳) نتایج آن مشاهده می شود. ضریب کاپا در سال های ۲۰۰۰، ۲۰۱۰ و ۲۰۲۰ به ترتیب ۹۵/۴۰، ۹۳/۲۹، ۹۱/۸۷ و ۹۵/۴۰ به دست آمد. نتایج حاصل نشان از بالا بودن ضریب کاپا و دقت کلی در تصاویر جدیدتر می باشد که علت آن را می توان وجود نمونه های کنترل زمینی نزدیک تر از نظر زمانی به این سال ها و قدرت تفکیک بیشتر این تصاویر دانست.

منابع

- احمدی، ا.، م. ر. طاطیان، ر. تمرتاش، ح. بیگانه و ح. عصری. (۱۳۹۵)، بررسی پوشش گیاهی اراضی شور حاشیه دریاچه ارومیه با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای. سنجش از دور و سامانه اطلاعات جغرافیایی در منابع طبیعی، ۷(۱)، ۱۲-۱.
- بانزاد، حسین، محب زاده، حمید، علیائی، احسان. (۱۳۹۲)، کاربرد شبکه‌های عصبی مصنوعی و GIS در تخمین پارامترهای موثر در تعیین الگوی کشت (مطالعه موردی: شهرستان نهادن)، علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره پانزدهم، شماره یک.
- بکایان، فاطمه، شمسی پور، علی اکبر، علی خواه اصل، مرضیه. (۱۳۹۸)، پایش روند تغییرات کاربری اراضی با تأکید بر توسعه فیزیکی شهر تهران، علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره بیست و دوم، شماره یک، صص ۶۱-۷۸.
- بوچانی، م. ح. و د. فاضلی. (۱۳۹۰)، چالش‌های زیست محیطی و پیامدهای ناشی از آن ریزگردها و پیامدهای آن در غرب کشور ایران. رهنمای سیاستگذاری، ۲(۳)، ۱۲۵-۱۴۶.
- حسین زاده دلیر، کریم، ملکی، سعید. (۱۳۸۸)، تبیین شاخص‌های پایداری مناطق شهری با رویکرد توسعه پایدار در شهر ایلام، جغرافیا و برنامه ریزی، شماره ۲۶، از صفحه ۲۹-۶۰.
- عزیزی قلاتی، س.، ک. رنگزن، ج. سدیدی، پ. حیدریان و ا. تقی زاده. (۱۳۹۵)، پیش‌بینی روند تغییرات مکانی کاربری اراضی با استفاده از مدل زنجیره مارکوف CA (مطالعه موردی: منطقه کوهمره سرخی استان فارس)، سنجش از دور و سامانه اطلاعات جغرافیایی در منابع طبیعی، ۷(۱)، ۵۹-۷۱.
- عفیفی، محمدابراهیم، منگلی میدوک، احمد، و خشوری، علی. (۱۳۹۹)، ارزیابی پایداری زیست محیطی با تأکید بر خشکسالی و منابع آب با استفاده از فن چند معیاره شبکه عصبی مصنوعی (مطالعه موردی: شهریابک)، فصلنامه جغرافیای طبیعی، سال دوازدهم، شماره ۴۸، صص ۱۰۵-۱۲۷.
- عفیفی، محمدابراهیم. (۱۳۹۷)، مدل سازی تغییرات کاربری اراضی با استفاده از مدل زنجیره‌ای مارکوف و مدل LCM، مطالعه موردی: شهر شیراز، نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، سال بیستم، شماره ۵۶، صص ۱۴۱-۱۵۸.
- عفیفی، محمدابراهیم. (۱۳۹۶)، پایش ریزگرها با استفاده از تصاویر چندطیفی ماهواره مادیس در جنوب غربی ایران، جغرافیا (فصلنامه علمی-پژوهشی و بین‌المللی انجمن جغرافیای ایران)، دوره جدید، سال پانزدهم، شماره ۵۵، صص ۱۸۳-۱۹۵.
- فلاحی، غلامرضا، دهقان منشادی، اسماعیل. (۱۳۹۵)، کاربرد منطق فازی و الگوریتم شبکه عصبی مصنوعی در تهیه نقشه حساسیت زمین لغزش در حوضه رودخانه چالوس، نشریه علمی ترویجی مهندسی نقشه برداری و اطلاعات مکانی، دوره ۷ شماره ۲ صفحات ۴۷-۵۹.
- میرحسنی، مرضیه، رستمی، نورالدین، بازگیر، مسعود، توکلی، محسن. (۱۳۹۷)، بررسی تأثیر کاربری اراضی بر غلظت گرد و غبار و میزان هدرفت خاک در مناطق بیابانی (مطالعه موردی: عین خوش دهلهان، ایلام)، پژوهش‌های فرسایش محیطی، ۲۹(۱)، صص ۱-۲۰.
- Adam E, Mutanga O, Rugege D. 2010. Multispectral and hyperspectral remote sensing for identification and mapping of wetland vegetation: a review. *Wetlands Ecology and Management*, 18(3): 281-296.
- Azizi, G.; Shamsipour, A. A.; Miri, M.; & T. Safarrad, 2012. Statistic and Synoptic Analysis of Dust Phenomena in West of Iran, *Journal of Environmental Studies*, 38 (3), 123-134. (in Persian).
- Behera, B.; Mohanty, S. K.; & A. K. Behura, 2007. Effect of Mulches on Production Potential, Economics and Soil Fertility Status of Maize + Pigeonpea Intercropping under Rainfed Conditions of Eastern Ghats, Orissa, *Indian Journal of Dryland Agricultural Research and Development*, 22 (1), 37-40.
- Chavez, P.S. (1988). An Improved Dark-Object Subtraction Technique for Atmospheric Scattering Correction of Multispectral Data, *remote Sensing of Multispectral Data*, *remote Sensing of Environment*, Vol.24,no.3,1988.pp.459-479.
- Ekhtesasi, M. R., & Z. Gohari, (2013). Determining area affected by dust storms in different wind speeds, using satellite images (case study: Sistan plain, Iran). *Desert*. 17, 193-202.

Ghatresamani, M., 2018. Increasing the Dust in Iran and Its Dimensions in International Law, The 2nd International Conference on Dust, Ilam University, Ilam, Iran. (in Persian).

Kelly M, Tuxen KA, Stralberg D. 2011. Mapping changes to vegetation pattern in a restoring wetland: Finding pattern metrics that are consistent across spatial scale and time. Ecological Indicators, 11(2): 263-273.

Luvall JC, Sprigg WA, Levetin E, Huet A, Nickovic S, Pejanovic GA, Vukovic A, Vande Water PK, Myers OB, Budge AM, Zelicoff AP, Bunderson L, Crimmin TM. 2011. Use of MODIS Satellite Images and an Atmospheric Dust Transport Model to Evaluate *Juniperus* spp. Pollen Phenology and Dispersal to

Prachi MS, Pravin KD. 2014. Detection and monitoring of two dust storm events by multispectral MODIS images. Journal of Environmental Research and Development, 8(4): 974-982.

Sterk, G., & D. Goossens, (2007). Emissions Of Soil Dust And Related Problems In Europe: An Overview.

Support Public Health Alerts. Journal of Allergy and Clinical Immunology, 127(2):AB19.

Tan, M.; Li, X.; & L. Xin, 2014. Intensity of dust storms in China from 1980 to 2007: A new definition, Atmospheric Environment, 215-222.

Tuxen K, Schile L, Stralberg D, Siegel S, Parker T, Vasey M, Callaway J, Kelly M. 2011. Mapping changes in tidal wetland vegetation composition and pattern across a salinity gradient using high spatial resolution imagery. Wetlands Ecology and Management, 19(2): 141-157.

Wang, H.; Jia, X.; Li, K.; & Y. Li, 2015. Horizontal wind erosion flux and potential dust emission in arid and semiarid regions of China: A major source area for East Asia dust storms, Catena, 133, 373-384.

Wolberg, G. 1990. Digital image warping. Los Alamitos, CA: IEEE Computer Society Press, 318p.

Xia, X. C., & G. S. Yang, (1996). Sandstorm Disasters in Northwest China and Control. China Publishing House for Environmental Sciences. Beijing. (in Chinese).

Xu, J., 2006. Sand-dust storms in and around the Ordos Plateau of China as influenced by land use change and desertification, Catena, 65 (3), 279-284. DOI: 10.1016/j.catena.2005.12.006